

ODMOWIĆ SIĘ (2) *vb pf*

się, [się].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

inf odmówić się (1). ◇ fut 3 sg odmowi się (1). ◇ [praet 3 pl m pers odmowili się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Odrzucić czyjąś prośbę, wymówić się od czegoś; contradicere Vulg [komu] (2) : Y co żem ia ieft/ ábych miała odmówić się [ábych się miała sprzeciwić WujBib] Pánu memu? Wíśyftko co będzie przed oczymá iego dobrego álbo najlepszego/ gothowam vczynić. *Leop Iudith* 12/13; A pros á wzyway go zázwdy do siebie ná ty wdzięczne gody iego: A wierz mi iżci się nie odmowi/ á nie zámieszka ná wípomożenie twoie. *RejPos* 43v; [*Strykron* 259].*

*[cum inf: w łufznych potrzebách pomagác się im nie odmowili. *Strykron* 551.]*

Synonimy: »nie pozwolić«, odrzucić, sprzeciwić się.

Formacje współrdzenne cf MOWIĆ.

MP